

неприеманието или отъ непълното приемане на мѣнителницата. Начинътъ и размѣрътъ на обезпечението могатъ да бѣдѣтъ опрѣдѣлени отъ странитѣ по взаимно съгласие; въ противенъ случай, тѣзи лица иматъ право на свои разности да вложѣтъ дължимата сума въ съда.

Чл. 555. Всѣки джирантъ и приносителъ, който има въ рѣцѣтъ си протеста за неприеманието, има право да иска обезпечение отъ издателя и отъ прѣдшествующитѣ джиранти и да заяви срѣщу тѣхъ обратното си искание по установения за това редъ. Въ тоя случай не се изисква да се прѣдстави самата мѣнителница и да се доказва, че този, който упражнява обратното искание, е доставилъ самъ обезпечение на свойтѣ послѣдующи джиранти.

Чл. 556. Ако длъжникътъ по мѣнителница е далъ обезпечение на нѣкое лице, което е подиръ него, това обезпечение служи и на другитѣ лица, които сѣ подиръ тогози, който е доставилъ обезпечението, ако тѣ искатъ такова отъ него. Тѣ немогѣтъ да искатъ по-голѣмо обезпечение отъ него, освѣнъ ако докажѣтъ, че даденото обезпечние е не достатъчно.

Чл. 557. Ако подиръ протеста, платецътъ пожелае да направи пълно приемане и да заплати станалитѣ разности отъ неприеманието, приносителътъ на мѣнителницата не може да откаже, ако тя е още у него. Когато стане подобно приемане, прѣкроява се правото за искание обезпечение. Ако обезпечението е било вече дадено, трѣбва да се повърне. Даденото обезпечение се повръща и тогава, когато въ течение на една година отъ падежа не е било обрънато взискание къмъ лицето, което го е доставило, когато се заплати мѣнителницата или пъкъ когато задължението на мѣнителницата се е погасило по другъ начинъ.